

အောင်ဆန်း - အက်တလီ စာချုပ် (၁၉၄၇)

၂၉၈၈ ခုနှစ် တတိယ အကြိမ်ထုတ် တက္ကသိုလ်များ သမိုင်း သုတေသန ဌာန၊ ဂျီအီးစီ (ပညာရေး) သမဝါယမ အသင်းက ထုတ်ဝေတဲ့ မြဟန်ရဲ့ 'ကိုလိုနီခေတ် မြန်မာ့ သမိုင်း အဘိဓာန်' စာအုပ်နှင့် နံသာတိုက် ကနေ နိုင်ငံရေး ဆိုင်ရာ စာပေ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၃၂၆/က) ဖြင့် ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှာ ပထမ အကြိမ် အဖြစ် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိ ခဲ့တဲ့ ရဲဘော် လှမျိုးရဲ့ 'ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ သမိုင်းဝင် စာချုပ် စာတမ်းများ' စာအုပ် ကနေ "အောင်ဆန်း - အက်တလီ စာချုပ် (၁၉၄၇)" အကြောင်းကို စုဆောင်း တင်ပြ လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

(ဝဲမှ ယာသို့) ဦးဘဖေ၊ အက်တလီ၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၊ ဦးတင်ထွဋ်နှင့် အခြားတဦး အမည်မသိ

အောင်ဆန်း - အက်တလီ စာချုပ် (၁၉၄၇)

တနင်္ဂနွေ အတွင်း မြန်မာ နိုင်ငံကို လွတ်လပ်ရေး ပေးရန် မြန်မာ အမျိုးသား ခေါင်းဆောင် များနှင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရ တို့၏ သဘော တူညီချက်များ ပါသည့် စာချုပ် ဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှ အစိုးရနှင့် မြန်မာ ခေါင်းဆောင်များ မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေး အတွက် ပထမဆုံး ချုပ်ဆိုသည့် စာချုပ်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ စာချုပ်ကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့၊ ဒေါင်းနင်းလမ်း အမှတ် ၁၈ ၌ လက်မှတ် ရေးထိုး ကြသည်။ စာချုပ်ကို မြန်မာတို့ ဘက်မှ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ခေါင်းဆောင်၍ လည်းကောင်း၊ ဗြိတိသျှ အစိုးရ ဘက်မှ ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် ကလီးမင့် ရစ်ချတ် အက်တလီက ခေါင်းဆောင်၍ လည်းကောင်း ဆွေးနွေးပြီး သဘောတူ လက်မှတ် ထိုးကြ သောကြောင့် အောင်ဆန်း - အက်တလီ စာချုပ်ဟု ခေါ်သည်။ စာချုပ်တွင် အချက်ကြီး ၁၈ ချက် ပါဝင်သည်။ စာချုပ်ပါ အဓိက အချက်များ၏ အချုပ် သဘောမှာ -

- ၁။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်သော မြန်မာပြည် ဘုရင်ခံ၏ အလုပ်အမှုဆောင် ကောင်စီသည် ကြားဖြတ် အစိုးရ အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုခံ ရသည်။
- ၂။ ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဌာန များကို ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော ကြားဖြတ် အစိုးရက အုပ်ချုပ်ခွင့် ရသည်။
- ၃။ ဗြိတိသျှ လက်နက်ကိုင် တပ်များမှ အပ မြန်မာ နိုင်ငံ ကာကွယ်ရေး ဆိုင်ရာ လက်နက်ကိုင် တပ်များကို ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော ကြားဖြတ် အစိုးရက အုပ်ချုပ်ခွင့် ရသည်။
- ၄။ ကိုယ်ပိုင် ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်ခွင့် ရသည်။
- ၅။ မြန်မာ အစိုးရကိုယ်စားလှယ် မဟာမင်းကြီး တဦး လန်ဒန်မြို့၌ ထားခွင့် ရသည်။
- ၆။ မြန်မာ ပြည်မနှင့် တောင်တန်း ဒေသ များကို တပေါင်းတည်း လွတ်လပ်ရေး ပေးရန် အတွက် တောင်တန်း ဒေသ များ၏ ဆန္ဒ ယူရန် သဘော တူကြသည်။
- ၇။ အရွယ် ရောက်သူတိုင်း မဲပေး နိုင်သော စနစ်ဖြင့် ရွေးကောက်သော တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ခေါ်ရမည်။
- ၈။ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်က လွတ်လပ် လာမည့် မြန်မာ နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အနာဂတ် ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆုံးဖြတ် ရမည်။
- ၉။ ကမ္ဘာ့ ကုလ သမဂ္ဂတွင် မြန်မာ နိုင်ငံ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ရေး အတွက် ဗြိတိသျှ အစိုးရက ထောက်ခံ ကူညီမည်။

ဤစာချုပ် ချုပ်ဆို နိုင်ခြင်း အားဖြင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရ၏ မြန်မာ နိုင်ငံ ဆိုင်ရာ စက္ကူဖြူ စီမံကိန်း ခေါ် စက္ကူဖြူ အုပ်ချုပ်ရေး သည် လုံးဝ ချုပ်ငြိမ်း သွားသည်။ ဤစာချုပ် အရပင် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ခေါ်နိုင်၍ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် သမ္မတ နိုင်ငံ ထူထောင်ခွင့် ရခဲ့သည်။ ဥပဒေ သဘော အရ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ တွင်မှ လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့ သော်လည်း လက်တွေ့ သဘောအရ ကြည့်လျှင် ဤစာချုပ် ချုပ်သည့် နေ့မှာပင် လွတ်လပ်ရေး ရသည်ဟု ဆိုနိုင် ရာသည်။

အောင်ဆန်း - အက်တလီစာချုပ်

ဘုရင် မင်းမြတ်၏ အစိုးရနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် ဘုရင်ခံ မင်းကြီး၏ အမှုဆောင် ကောင်စီမှ ကိုယ်စားလှယ်တော်တို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ရာမှ ရောက်ရှိ

ခွဲသော အဆုံးသတ်ချက်များ

ကိုယ်စားလှယ် တော်များက အရေး ဆိုသော ဂရိတ် ဗြိတိန်နှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် တို့၏ အနာဂတ် ဆက်ဆံရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စ အဝဝ တို့ကို ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အမှုဆောင် ကောင်စီ၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ ဆွေးနွေး တိုင်ပင် ပြီးလျက် ကော်မော်တလ်သ် အတွင်းတွင် ဖြစ်စေ၊ အပြင်မှ ဖြစ်စေ၊ ဆောလျင် နိုင်သမျှ ဆောလျင်စွာ မြန်မာ နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သား များတို့သည် မိမိတို့ လွတ်လပ်ရေးကို ဆွတ်ခူး နိုင်စေမည် ဖြစ်သော နည်းလမ်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါ သဘောတူ အဆုံးသတ်ချက် များကို ရောက်ရှိ ကြလေသည်။

၁။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်

မြန်မာ နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သား တို့သည် မိမိတို့ နိုင်ငံ၏ အနာဂတ် အုပ်ချုပ်ရေးကို ဆောလျင် နိုင်သမျှ လျင်စွာ ဆုံးဖြတ် နိုင်စေသော ၁၉၃၅ - ခုနှစ် အက်ဥပဒေ အရ ဥပဒေပြု အဖွဲ့ အစား တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ရွေးကောက် တင်မြှောက် စေရမည်။ ဤကိစ္စ အတွက် ၁၉၃၅ ခုနှစ် အက်ဥပဒေ ရွေးကောက်နည်း စနစ်ကို အသုံး ပြုလိမ့်မည်။

လူမျိုး သီးခြား မထားရှိသော လူစု ကရင် အမျိုးသား လူစု အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ကပြား လူစုများ အတွက် ရွေးကောက်ပွဲကို ဧပြီလတွင် ကျင်းပ လိမ့်မည်။ လူစု အသီးသီး အတွက် အဖွဲ့ဝင် နှစ်ဦးစီ ရွေးကောက် တင်မြှောက် ရမည်။ အထက်တွက် စာရင်း သွင်းပြီးသော [နောက်ဆက်တွဲ (က) တွင် ရှင်းလင်း ဖော်ပြသည့် အတိုင်း] မြန်မာနိုင်ငံ လူမျိုး တဦးကို လူမျိုး သီးခြား မထား ရှိသော လူစု စာရင်းတွင် တင်သွင်း ရလိမ့်မည်။

၂။ ခေတ်ပြောင်းချိန် အစိုးရ အမျိုးအစား

ခေတ်ပြောင်းချိန် ကာလ အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရသည် ယခုအတိုင်း ကဲ့သို့ပင် ၁၉၃၅ ခုနှစ် အက်ဥပဒေ အပိုဒ် ၁၃၉ အရ၊ အပ်နှင်း ထားသော အထူး အာဏာများနှင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ယာယီ စီမံချက် အက်ဥပဒေ နှင့်တကွ ယင်းဥပဒေ အရကောင်စီတွင် ထုတ်ပြန် လိုက်သော အမိန့် ဟူသမျှ အတိုင်း ဆောင်ရွက် သွားလိမ့်မည်။

အစိုးရ တဦး တဘက် သဘောတွင် အထူး ဆောင်ရွက်ရန် လိုသည်ဟု ထင်မြင်သော ထူးခြားသည့် အကြောင်းအချက်များ ပေါ်ပေါက်လျှင် ထိုအကြောင်းအချက် များကို လိုက်လျောရန် ပြောင်းလဲနိုင်ချက် ရှိလျှင် မည်သို့သော ပြောင်းလဲ နိုင်ချက် ပြုလုပ် နိုင်သည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက စဉ်းစား လိမ့်မည်။

၃။ ကြားဖြတ် ဥပဒေပြု အဖွဲ့

ကြားဖြတ် ကာလ အတွင်း ၁၉၄၅ ခုနှစ် အက်ဥပဒေက ပြဋ္ဌာန်းသည့် အတိုင်း ဖြစ်သော ဥပဒေပြု ကောင်စီ တခု ရှိလိမ့်မည်။ အခွင့် ပြုထားသော ဦးရေကို ၅၈ မှ ၁၀၈ သို့ တိုးမြှင့်ရန် အာဏာကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက ကောင်စီတွင် ထုတ်ပြန်သော အမိန့်ဖြင့် ဖွဲ့ရာ လိမ့်မည်။

တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် အတွက် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်းများ ပြီးဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရင် မင်းကြီးသည် ဦးရေ ၁၀၈ ပါဝင်သော ဥပဒေပြု ကောင်စီ တခုကို အမည်တပ် ခန့်အပ် လိမ့်မည်။ ထိုကောင်စီ အဖွဲ့တွင် တိုင်းရင်း မဟုတ်သော လူနည်းစု များ၏ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ရန် လူဦးရေ အနည်းငယ်ကို ပါဝင် စေလျက် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်သို့ ရွေးကောက် တင်မြှောက် လိုက်သော သူများ ထဲမှ ရွေးချယ် လိမ့်မည်။

ဥပဒေပြု ကောင်စီ၏ အာဏာများမှာ မကြာသေး မီက ဖျက်သိမ်း လိုက်သော ဦးရေ ၅၈ ပါဝင်သည့် ဥပဒေပြု ကောင်စီ ရရှိ ထားသော အာဏာများနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄။ ကြားဖြတ် အစိုးရ

ဘုရင်ခံ မင်းကြီး၏ အမှုဆောင် ကောင်စီသည် မြန်မာ နိုင်ငံတော်၏ ကြားဖြတ် အစိုးရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အထက်ပါ အပိုဒ် ၂ တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အဖြူထည် ဘောင်အတွင်းတွင် ဆက်လက် တည်ရမည် ဖြစ်သော အမှုဆောင် ကောင်စီ၊ သို့မဟုတ် ဘုရင်ခံ မင်းကြီး၏ တရားဝင် အာဏာများကို မပြောင်းလဲ စေရန် မဖြစ်နိုင် သော်ငြားလည်း ကြားဖြတ် အစိုးရသည် ယခုအခါ အိန္ဒိယကြားဖြတ် အစိုးရ နည်းတူ ယေဘုယျ အားဖြင့် ဆောင်ရွက် သွားလိမ့်မည်ဖြစ်၍ အထူးသဖြင့်

(က) အမှုဆောင် ကောင်စီကို ဒိုမီနီယန် အစိုးရ များအား ရင်းနှီးစွာ တိုင်ပင် နှီးနှော အလေးဂရု ပြုဘိ သကဲ့သို့ ပြုမှု လိမ့်မည်ဖြစ်၍ အမှုဆောင် ကောင်စီ နိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေး ဆောင်ရွက်ခြင်း တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အကြီးနိုင် ဆုံးသော လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရရှိ လိမ့်မည်။

ဝန်ကြီး အဖွဲ့ အစည်းအဝေးပွဲ များတွင် ဘုရင်ခံ မင်းကြီးက ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၃၅ ခုနှစ် အက်ဥပဒေ တည်ဆဲ သဘော အတွင်း အသုံးပြုသော ဓလေ့ ထုံးစံကို အမှုဆောင် ကောင်စီနှင့် သက်ဆိုင်ရာ တွင်ပင် ဆက်လက် ကျင့်သုံး လိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရသည် ကိုယ်ပိုင် ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်မှု [နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ကို ကြည့်ပါ] ကို ရရှိ စေမည်ဟု မူအားဖြင့် ဘုရင် မင်းမြတ်၏ အစိုးရက သဘော တူညီ ကြသည်။

(ဂ) ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို အမှုဆောင် ကောင်စီတွင် တင်သွင်း လိမ့်မည်။ အမှုဆောင် ကောင်စီသည် ဤအရေး ကိစ္စများကို စီမံ ခန့်ခွဲရာတွင် အပြည့်အစုံ တွဲဘက် ဆောင်ရွက် လိမ့်မည်။

(ဃ) ထိုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ခြင်း တာဝန်ကို ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး အတိုင်ပင်ခံ ဝန်ကြီးအား တာဝန် လွှဲအပ် လိမ့်မည်။

တရားဝင် အခြေအနေတွင် သက်ရောက်သော ကန့်သတ်ချက် များမှ အပ အမှုဆောင် ကောင်စီ အဖွဲ့သည် စီမံကိန်းနှင့် အုပ်ချုပ်မှု နယ်ပယ်တွင် ပေါ်ပေါက်သော ကိစ္စ ဟူသမျှကို အရေး ဆိုင်ရန်၎င်း၊ စဉ်းစားရန်၎င်း၊ ဆွေးနွေးရန်၎င်း၊ ဆုံးဖြတ်ရန်၎င်း၊ လုံးဝ လွတ်လပ်ခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၅။ နိုင်ငံခြားရေး ကိစ္စများ

လန်ဒန် မြို့တော်တွင် မြန်မာ အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အတွက် မဟာမင်းကြီး တပါး ခန့်ထား စေလိမ့်မည်။ မြန်မာ နိုင်ငံတော်က တိုင်းရေး ပြည်မှု စေ့စပ် ပြောဆိုသူ ကိုယ်စားလှယ် လဲလှယ်လိုသော နိုင်ငံများ၏ အစိုးရ များအား ထိုကဲ့သို့ လဲလှယ်ခြင်းကို သဘောတူရန် ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရက တောင်းဆို လိမ့်မည်။

၆။ ပြည်ထောင်ချင်းချင်း အဖွဲ့အစည်းများ၏ အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်

ကမ္ဘာ့ ကုလ သမဂ္ဂ အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင် တဦး အဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ရန် မြန်မာ နိုင်ငံတော်၏ လျှောက်ထားချက်ကို မြန်မာ နိုင်ငံတော်၏ တိုင်းပြု ပြည်ပြုရေး အခြေအနေသည် ထိုလျှောက်ထားချက် မျိုးကို လက်ခံ နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရက လုံးဝ ထောက်ခံချက် ပေးလိမ့်မည်။ ဤအတော အတွင်းတွင် ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့က ကြီးမှူးသော အစည်းအဝေး များတွင် မြန်မာ နိုင်ငံတော်က မည်မျှလောက် ပါဝင် ဆောင်ရွက် နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးနှင့် စုံစမ်း ညှိနှိုင်း လိမ့်မည်။

မြန်မာ နိုင်ငံတော်က ချဉ်းကပ် ဆက်သွယ် စေလိုသော အခြား အခြားသော ပြည်ထောင် အချင်းချင်း အဖွဲ့ အဝင်များ သို့လည်း ထိုအဖွဲ့များ၏ အလုပ်တွင် အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံ အဖြစ်ဖြင့် သို့မဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော်က ပါဝင် ဆောင်ရွက်နိုင် မနိုင်ကို ထောက်လမ်း စစ်ရောက်သော သဘောနှင့် ချဉ်းကပ် ဆက်သွယ် လိမ့်မည်။

၇။ ကာကွယ်ရေး

(က) တည်မြဲလျက် ရှိသော လုပ်ရိုး လုပ်စဉ် အတိုင်း မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် ချထားသော ပြိတိသျှ စစ်သည်တော်များ အားလုံးသည် ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရ၏ အဆုံးစွန်သော အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်တွင် နေလိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာ စစ်သည်တော် အားလုံး တို့မှ မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်သို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိ လိမ့်မည်။

(ဂ) မြန်မာ နိုင်ငံတော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် စောနိုင်သမျှ စောစော ဖြစ်နိုင်သော အချိန်၌ ဘုရင်မင်းကြီးနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ လက်အောက်ခံ ဖြစ်စေရမည် ဟူသည်ကို မူအားဖြင့် ဘုရင်ခံ မင်းမြတ် အစိုးရက သဘော တူညီကြောင်း။ သို့ရာတွင် ယခု အခိုက်အတန့်မှာ နိုင်ငံပေါင်း များစွာတွင် ပြန့်နှံ့လျက် ရှိသော မဟာမိတ် အချင်းချင်း စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်မှု အစီအစဉ် များကို မရပ်သိမ်း သေးသမျှ မြန်မာ နိုင်ငံတော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အရှေ့ အာရှတိုက် တောင်ပိုင်း ကုန်းတပ်များ လက်အောက်ခံ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ဤကာလ အတွင်း မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရနှင့် ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် တို့သည် ဓမ္မတာ အတိုင်းပင် ရင်းနှီးစွာ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက် လိမ့်မည်။

ရေတပ်၊ လေတပ်များနှင့် စစ်လျဉ်း၍လည်း အလားတူ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အစီအစဉ် များကို သတ်မှတ် ထားလိမ့်မည်။

(ဃ) မြန်မာ နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေး တပ်များ ဖွဲ့စည်းခြင်းတွင် ကူညီ ထောက်ပံ့ရန် ပြဿနာသည် နှစ်ဦးသော အစိုးရတို့ ဆွေးနွေးရန် ကိစ္စ ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။ ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရက ဤကိစ္စတွင် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရအား အစွမ်းကုန် ကူညီရန် ဆန္ဒ ရှိသော်လည်း ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား ရပ်ကွက် ဒေသများတွင် ယူပြီးသော ကြီးလေးသည့် တာဝန်များ ကိုလည်း ဂရု ထားရ ပေဦးမည်။

(င) အုပ်ချုပ်ရေးသစ် ဖြစ်ထွန်း သက်ရောက် လာသည့်နောက် မြန်မာ နိုင်ငံတော်ရှိ ပြိတိသျှ တပ်များကို ဆက်လက် ထားရှိရန် သို့မဟုတ် အသုံးပြုရန် ပြဿနာမှာ ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ သဘောတူရန် ကိစ္စ ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။

၈။ နယ်ခြား ဒေသများ

နယ်ခြား ဒေသများနှင့် ဝန်ကြီးများ အုပ်ချုပ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော်ကို ထိုဒေသ များတွင် နေထိုင်သော သူများ၏ လွတ်လပ်သော သဘောတူချက်နှင့် အချိန်မနှောင်း ပေါင်းစည်းခြင်း အောင်မြင်ရန်မှာ ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်၏ သဘော တူပြီးသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်သည်။ ဤအတောအတွင်း နယ်ခြားရှိ လူများသည် နှစ်ဦး နှစ်ဖက် လက်ခံနိုင်သော နည်းဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ တို့နှင့် ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်း တွဲဖက် ရာသည်။ ဤသည်တို့ကို မြှော်ကိုး၍ သဘော တူညီ ကြသည်မှာ

(က) နယ်ခြား ဒေသ လူများနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်များ အုပ်ချုပ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော် လူများသည် အတားအဆီး မရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာ ကူးလူး ဆက်ဆံခြင်း ရှိစေ ရမည်။

(ခ) (၁) နယ်ခြား ကိစ္စများ ပေါ်တွင် ဘုရင်ခံ မင်းကြီးကို အကြံဉာဏ် ပေးရန်နှင့် အမှုဆောင် ကောင်စီနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံရန် နယ်ခြား ကိုယ်စားလှယ် ခန့်ထားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်

(၂) နယ်ခြား ကိစ္စများကို အုပ်ချုပ်သော အမှုဆောင် ဝန်ကြီး အဖြစ်ဖြင့် နယ်ခြား ဒေသ ကိုယ်စားလှယ် တဦး ခန့်ထားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်

(၃) အခြားနည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခေတ်ပြောင်း ခေတ်လွှဲ ကာလ အတွင်း လက်ခံ နိုင်မည်ဟု မိမိတို့ ထင်မြင်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရနှင့် ပူးတွဲ ပေါင်းဖက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိတို့ ထင်မြင်ချက် များကို ထုတ်ဖော် ပြောဆို နိုင်ရန် နောက်လဆန်းတွင် ကျင်းပမည့် ဖြစ်သော ဝန်ကြီး ကွန်ဖရင့်တွင် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဤကိစ္စ အတွက် ကျင်းပသော အထူး ကွန်ဖရင့်တွင် လည်းကောင်း၊ နယ်ခြား ဒေသရှိ လူများ၏ ခေါင်းဆောင်များ ကိုယ်စားလှယ် များကို မေးမြန်း ရမည်။

(ဂ) ပင်လုံ အစည်းအဝေး၊ သို့မဟုတ် အထူး ကွန်ဖရင့် အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသည့် အခါတွင် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ တို့သည် နယ်ခြား လူများ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုသော ထင်မြင်ချက် များနှင့် လိုက်လျော ညီစွာ အများ သဘောတူ လိုလားချက်များ ဖြည့်စွမ်းရန် အကောင်းဆုံးသော နည်းစနစ်ကို သဘော တူညီချက် ယူလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း။

(ဃ) မြန်မာ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေသစ် အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရာ၌ နယ်ခြားသားများ ပေါင်းစည်း ဆက်ဆံနိုင်ရန် အကောင်းဆုံးသော နည်းစံနစ် ရှာဖွေရန် အတွက် စုံစမ်းရေး ကော်မတီ တခုကို ချက်ချင်း တည်ထောင်ရန် ဝန်ကြီးများ အုပ်ချုပ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော် ရပ်ကွက် ဒေသမှ အမှုဆောင် ကောင်စီ အဖွဲ့က တင်မြှောက်သော အဖွဲ့ဝင် များနှင့် နယ်ခြား ဒေသ ခေါင်းဆောင်များ ကိုပင် နီးနှောလျက် တင်မြှောက်သော အဖွဲ့ဝင်များ၊ ထိုကော်မတီတွင် ဦးရေ အညီအမျှ ပါဝင် လိမ့်မည်ဖြစ်၍ သဘောတူ ရွေးချယ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော် အပြင်အပမာ ကြားနေ ပုဂ္ဂိုလ် တဦးကို ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်ထားမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤကော်မတီက တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေး မစမီ အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရန် တောင်းဆိုမည်။

၉။ ဘဏ္ဍရေး

ဘဏ္ဍာရေး ပြဿနာများ အတော်အတန် စဉ်းစား ခဲ့ပြီး၍ ဤကိစ္စ များကို မည်သို့ စီမံ ခန့်ခွဲရန် သဘော တူညီချက် တခု ဆိုက်ရောက် ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သဘောတူ ချက်ကိုမူ ပူးတွဲပါ နောက်ဆက်တွဲတွင် ဖော်ပြ ထားသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က)

လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲ များတွင် မဲဆန္ဒပေး ရွေးကောက်ခြင်း ခံနိုင်ခွင့် အလို့ငှာ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် မွေးဖွား၍ ၁၉၄၂ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်၊ သို့မဟုတ် ၁၉၄၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ မရှေးမနှောင်း ဖြစ်သော ၁၈ နှစ် အတွင်းတွင် စုစုပေါင်း ၈ နှစ်ထက် မနည်း၊ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် နေထိုင် ခဲ့သော ဗြိတိသျှ လက်အောက်ခံ၊ သို့မဟုတ် အိန္ဒိယနယ် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံသားကို မြန်မာ အမျိုးသားဟု အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပြသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)

ဘဏ္ဍာရေး။

၁။ မြန်မာ နိုင်ငံတော်သည် ကိုယ်ပိုင် ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်ခွင့် ရှိသည်ကို ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရ တို့က သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။

၂။ ‘နိုင်ငံ အချင်းချင်း ငွေကြေး ရန်ပုံ’ နှင့် ‘နိုင်ငံချင်းချင်း ဘဏ်’ တွင် ပါဝင်လိုက လျှောက်ထားရန် အခြေအနေ ရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ခိုင်လုံသော အဖွဲ့ဝင် တဦး အဖြစ်ကို ရစ်မှီသော ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရ တို့က စွမ်းအား ရှိသလောက် ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ယူပြီး ဖြစ်သည်။

၃။ ၁၉၄၇ ခု၊ အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၄၆ ခု၊ စက်တင်ဘာလ အထိ မြန်မာ နိုင်ငံတော် ဘဏ္ဍာရေး နှစ်အတွင်း မြန်မာ နိုင်ငံတော်က အတိုးလွတ် ရွေ့ဒဂါးပေါင်း ၈၀၀၀၀၀၀ ခန့် (အသားတင်) ရရှိခဲ့ပြီး ထို့ပြင် ၁၉၄၆ ခု၊ အောက်တိုဘာ လမှ စ၍ ၁၉၄၇ ခု၊ စက်တင်ဘာလ အထိ ဘဏ္ဍာရေး နှစ်အတွင်း နောက်ထပ် ၅၅ သန်း (အသားတင်) ရရှိရန် အတွက် သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။ နယ်ခြား ဒေသများ အတွက် ထောက်ပံ့ကြေး များကို ထည့်သွင်း စဉ်းစား၍ ရီးရီး ဘတ်ဂျက်တွင် ယခုနှစ် လျော့သော ငွေအတွက် ထပ်မံ ထောက်ပံ့မည်ဟု ယခု ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။

၄။ (အစိုးရတို့၏ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများနှင့် ယေဘုယျ အားဖြင့် သက်ဆိုင်သော) ပရိဂျက် စီမံကိန်း ဆိုင်ရာ ဘတ်ဂျက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘုရင် မင်းမြတ်က ဘီလပ် နိုင်ငံမှ အချုပ်အချယ် မရှိသော်လည်း အပြန်အလှန် အပြည့်အစုံ အကြောင်း ကြားနည်းနှင့် သတ်မှတ် ထားသော ငွေချေးရေး ကိစ္စ ပြုလုပ် နိုင်မည် မလုပ် နိုင်မည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက စုံစမ်း စစ်ဆေး လိမ့်မည်။

၅။ ဘဏ္ဍာရေး အခြေမာန် များကို ထပ်မံ တွဲဖက် စစ်ဆေး၍ ရသော တွက်ကိန်းများကို သတိ မှုပြီးလျှင် အတိုးလွတ် ချေးငှားသော ငွေတစ်စိတ် တဒေသကို အပြီးအငြိမ်း ထောက်ပံ့ငွေ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ နိုင်သည်ကို မူအားဖြင့် သဘောတူရန် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက အဆင်သင့် ရှိသည်။

၁၀။ အခြားကိစ္စများ

မြန်မာ နိုင်ငံတော်၏ အဆင်အတန်း ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘုရင် မင်းမြတ်၏ အစိုးရနှင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ သဘောတူ ဆိုက်ရောက်ရန် အခြား ပြဿနာ ပေါ်ပေါက် လိမ့်မည်။ ဤပြဿနာ များကို ပေါ်ပေါက် လာသည့် အလျောက် လက်ခံ၍ ယခု ဆွေးနွေးပွဲ များတွင် ထင်ရှား ခဲ့သော မိတ်ဆွေရင်းချာများ သမဝါယမ နှလုံးထားဖြင့် ဆောင်ရွက် လိမ့်မည်။

ဘုရင် မင်းမြတ် အစိုးရနှင့် မြန်မာ အမှုဆောင် ကောင်စီ၏ ကိုယ်စားလှယ် များသည် တိုင်ပင် နှီးနှောခြင်းနှင့် ကူညီ ရိုင်းပင်းခြင်း၊ ယခုနည်းကို ဆက်လက် စေသော အားဖြင့် ဗြိတိသျှ ‘ကော်မော်ဝဲလ်သ်’ အတွင်းတွင် ဖြစ်စေ၊ အပြင်အပမာ ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်သော မြန်မာ နိုင်ငံတော် ဘဝသို့ ရောက်စေ လိုသော နှစ်ဦး နှစ်ဖက် ရည်ရွယ်ချက်ကို ချောမော လျင်မြန်စွာ တိုးတက်အောင် ပြုလုပ် နိုင်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည် ကြသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော်၏ အုပ်ချုပ်ရေးသစ် မရောက်မီ ခေတ်ပြောင်း ခေတ်လွှဲ တလျှောက် ပေါ်ပေါက် လိမ့်မည် ဖြစ်သော အနာဂတ် ကိစ္စများကို သဘောတူ ဆိုက်ရောက်ရေးတွင် တဦးကို တဦး ယိုင်းပင်း ကူညီရန် သဘော တူလေသည်။

အောင်ဆန်း

စီ၊ အာ၊ အက်တလီ

၁၀၊ ဒေါင်းနင်းလမ်း

ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်၊ ၁၉၄၇။

ဝန်ကြီး သခင် ဗစိန်နှင့် ဝန်ကြီး ဦးစော တို့သည် ဤအဆုံးသတ်ချက် များတွင် ဘက်စပ်ရန် မတတ်နိုင် ကြချေ။

အောင်ဆန်း - အက်တလီစာချုပ်ကို ၁၉၄၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင်၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ခေါင်းဆောင်ကြီး များသည် လက်မှတ် ရေးထိုး ကြလေသည်။ ထိုသို့ လက်မှတ် ရေးထိုး ရာတွင် မြန်မာ နိုင်ငံမှ တက်ရောက် ကြသော ကိုယ်စားလှယ် များတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သည့် ဂဠုန် ဦးစောနှင့် သခင် ဗစိန် တို့သည် လက်မှတ် ရေးထိုးခြင်း မပြုကြချေ။